

under 500 eller 800 Kr. Men alligevel skal de betale Indskud. Man kunde sige, det var uretfærdigt, men man ved jo ikke, hvor længe de er over Grænsen. Selv om en Mand har 10,000 Kr. i Indtægt i en Alder af 30—40 Aar, kan hans Indtægt i 60—70erne falde, saa at han kommer ind under Loven. Disse Folk skal betale efter en faldende Skala. Har de over 20,000 Kr., svarer de kun $\frac{1}{2}$ pCt. Har de mellem 20,000 og 6,000 Kr., svarer de op indtil 1 pCt. Der er jo mindre Sandsynlighed for, at de med de store Indtægter vil falde ind under Loven. Med deres 62de Aar hører det op, og saa faar de det Beløb, de har indbetalt, kapitaliseret. De faar en Rente af ikke over 4 pCt., og den vil de saa kunne nyde, saa længe de lever. Kommer de under Grænsen, de 500 eller 800 Kr., faar de Pension. Selv om disse Folk ingen Udsigt har til selv at komme med, bør de dog være med til at lette Vilkaarene for de fattige.

I § 20 bestemmes det, at Indenrigsministeren skal sørge for, at Reglerne med Hensyn til Skatteansættelse og Udbetaling bliver ens i Kommunerne.

Den 31. Marts 1910 var der af alderdomsunderstøttede Hovedpersoner 25,365 Mænd og 32,057 Kvinder, i alt 57,422. Efter statistisk Tabelværk faar de omtrent 12 Millioner, altsaa ca. 200 Kr. hver. Det vil jo stige. Jeg har regnet, at der vil komme endnu en 30,000 gamle til, saa vi i alt faar 80,000, af hvilke Halvdelen eller de 40,000 vil faa 300 Kr., og de andre 40,000 vil faa halv Pension, 100, 150 à 200 Kr. De 40,000, der skal have fuld Pension, vil, som det fremgaar af Bemærkningerne til mit Forslag, faa 12 Millioner, de andre 40,000 med delvis Pension ca. 8 Millioner. Det bliver 20 Millioner. I de første Aar, saa længe vi har Sygekasser, Ulykkesforsikring o. s. v., vil jeg til Invaliditetsunderstøttelserne kun regne 5 Millioner. Ved Begyndelsen faar vi altsaa en Udgift paa 25 Millioner. Men dertil er der skaffet Dækning gennem Indskuddene, gennem Tolden og gennem Renterne.

Skulde vi gaa over til at pensionere alle over 62 Aar, blev det 220,000 Personer, 100,000 Mænd og 120,000 Kvinder. Og skulde vi give dem 300 Kr. hver, vilde det blive 66 Mill. Kr. Men dette ligger ikke for de første 30 Aar, og efter det 30te Aar vil der kun rykke en Aargang frem hvert Aar. Det første Aar rykker de frem, som ved Lovens Ikrafttræden er 31 Aar, det næste Aar bliver der to Aar-

gange, og saa fremdeles. Først efter 44 Aars Forløb vil den fulde Pension være i Anvendelse for alle, og saa er der ikke mere nogen Forskel mellem fattig og rig, saa skal Mand og Kvinde have det samme Beløb, da vil det falde bort med de to Sætser, en paa 500 Kr. og en paa 800 Kr. Det er jo et Spørgsmaal, om vi kan magte det. Selvfølgelig vilde det hjælpe meget, hvis vi kunde vente med at pensionere til det 65de Aar i Stedet for det 62de Aar. Alene denne Forskel paa 62 og 65 Aar vilde andrage en Formindskelse i Udgiften af 13 Mill. Kr. Det var jo allerede en betydelig Lettelse. Men jeg tror forøvrigt, at vi kan magte det. Naar der er gaaet 30 Aar, saa vil nemlig efter § 19 de velhavende, som indbetaler fra 1 og ned til $\frac{1}{2}$ pCt., ikke, eller dog kun ganske enkeltvis, falde ind under Forsørgelsen. Det Beløb, der derved spares, vil andrage mindst $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, antager jeg. Det er i og for sig meget vanskeligt at regne nøjagtigt ud, hvor meget det bliver, thi i Statistisk Tabelværk er der nok opgivet, hvor meget der svares i Formue- og Indkomstskat, men det er ikke opgjort efter Skatteydernes Alder, saaledes at man ikke kan sige, hvor meget Skat der betales af Folk mellem 32 og 62 Aar. Men jeg regner vistnok ikke meget fejl, naar jeg siger, at Beløbet vil mindst blive $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Det vil i de 30 Aar blive tilsammen 15 Mill. Kr., og i de 14 sidste Aar vil det indkommende Beløb blive ved med at være større, end hvad der medgaar til den forøgede Pensionsudgift. Endvidere vil Indskuddenes Tilvækst paa Grund af Befolkningens Formerelse være saa stor, at naar de 30 Aar er gaaet, vil Indskuddet aarlig være ikke blot 14 Mill. Kr. men 20 Mill. Kr. Og Renten af den forøgede Fond, som er vokset ikke blot i de 30 Aar, men derefter i de følgende 14 Aar, vil blive paa 12 Mill. Kr. Føjer vi hertil de øvrige Indtægter, som vil være voksede fra 6 til 8 Mill. Kr., vil vi være oppe paa 40 Mill. Kr.s Indtægt. Hvis der nu skal bruges 66—70 Mill. Kr., saa vil der selvfølgelig komme til at mangle noget, men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke var overkommeligt for Stat og Kommune at yde 10—12—15 Mill. Kr. hver, naar vi tænker paa, at ikke blot vil Fattigforsørgelsen og Alderdomsforsørgelsen være ophevet, men Statens Pensioner vil være nedsatte meget, og mange andre af de Udgifter, som nu falder paa Kommune og Stat, vil falde bort. Men jeg indrømmer, at vi maaske vil komme til at anstrenge